

Viešpatie, vėtra pakilo

Karštai ♩. = 52-66

1. Vieš-pa-tie, vėt-ra pa - ki - lo, kaip ka-pas tam-sus dan - gus,
 2. Vieš-pa-tie, šird-gė-los jū - roj iš - gel-bėk, Ta-vim ti kiu.
 3. Vieš-pa-tie, aud-ros jau bai - gės, vėl il - sis gam-ta tai - ki.

nieks ki-tas pa-dė-ti ne - ga - li, jau ban-gos skan-di - na mus.
 Man ver-kia šir-dis ir de - juo - ja, o, kel-kis, pa-dėk, šau - kiu!
 Štai mė-ly-ni van-de-nys spin - di, ir sie-la ma-na ra - mi.

Ar Tau ne - rū - pi, kad žū - vam? Kaip tad ga - li mie - got,
 Ban-gos kal - tės, šal - to skaus - mo lie - ja - si per kraš - tus,
 Vi - sad, bran-gus Iš - pir - kė - jau, būk su ma-nim drau - ge,

kai kiek - vie-ną a - ki-mir-ką jū - ra gra - si-na mus nu - dai - got?
 ne - vil - ties gel-mė-se tuoj pra - žū - sim, sku - bė - ki iš - gel - bėt mus.
 kol pa - lai-min-tą uos-tą pa - siek - siu, kur sie-la gy-vens džiaugs-me.

Kai Die-vas į - sa-ko, vi - si pri-ims: „Ša, nu - rimk.“
 Ša, nu - tilk, ša, nu-rimk.

Šėls - tan - čios jū - ros aud - ra rūš - ti ar de - mo - nų pyk - tis, ar

prie-šai ki - ti ne - ga - li pra - ry - ti lai - ve - lios, nes ja - me Vi - sa -

ga-lis, ku - ris mus ves. Vi - si tu-rės Jo žo - džius pri-imt: „Ša, nu-tilk,

ša, nu-rimk.“ Vi - si tu-rės Jo žo - džius pri-imt: „Ša, ša, nu - rimk.“